

PILEGRIM I ASKER – HVA I ALL VERDEN?

Gir det mening å snakke om å være pilegrim i dag? Kan man være på pilegrimsvandring i eget nærmiljø? Er å gå pilgrim noe annet enn å gå tur?

Frøydis Børresen,
Ingjerd Kvalvåg Flæte,
Sigrun Møgedal

Hva betyr det at vi har nye skilter langs enkelte gamle veier og stier i Asker, som viser at her går et stykke av pilegrimsleden? To erfarne pilegrimer og en kortreist turgåer tok en prat om dette, siden pilegrimsarbeid nå skal bli et satsingsområde knyttet til Asker kirke. Ordet pilegrim skal bety å gjøre oppbrudd, være «utlending» og på vei mot et bestemt mål.

Pilegrimsreiser er kjent fra før-kristen tid og er fortsatt praksis i de fleste kjente religioner. Ofte er målet et «hellig sted» som kan gi pilegrimene velsignelse. Men hva er hellige steder for oss i dag? Kanskje handler det like mye om veien vi går? En vei som går innover – for å søke mening, og samtidig en vei som går utover i møte med de store spørsmålene i vår tid. Målet kan ligge langt borte og være krevende å nå, slik vi kjenner det fra de gamle pilegrimsrutene i Europa og over Dovre. Det kan handle om dager og uker til fots langs veier og stier med slit, knirkende kropper og gnagsår. Ikke tro at pilegrimen alltid har dype tanker underveis, sier de som har erfaringen i dag. Kreftene på lange vandring brukes på å ta ett skritt av gangen, oppleve naturen og mestre dagens utfordringer. Endringer som skjer i tanker og liv gjennom slike vandring opplever kanskje først når målet er nådd og kroppen har falt til ro.

Men om de lange turene fortsatt er ryggraden for dagens pilegrimsvandring, er det økende interesse også for de korte vandringene og de mulighetene de kan gi til ettertanke. Rundt omkring oss i Asker har vi landskap, stier og veier som knytter oss til kirkens og folks liv gjennom generasjoner, på godt og vondt. I katolsk tid hadde klosteret på Hovedøya eierandeler i mange av gårdene i Asker. Etter reformasjonen var Asker kirke hovedkirken for hele Asker og Bærum, med presteskap som involverte seg tungt i lokalsamfunnet sammen med bøndene på de større gårdene i bygda. Veiene gikk til kirkestedet. Vi kan finne sporene etter oldtidsvei, kongevei og biskopers ridevei, og etter stiene gjennom skog og over åser der vanlige folk gikk til fots. Veier som har sett folk med makt og folk i avmakt, folk med forventning og angst - glede, lengsel og sorg, på vei til kirken. For Asker kirke som gammelt

kirkested er pilegrimstanken en utfordring til å tenke gjennom disse veiene - hvor vi kommer fra og hvor vi går. Vi hører fra andre steder gode erfaringer som går på tvers av ulike kirkefamilier, trossamfunn og religioner. Hvordan lytter vi til det folk holder på med? Hva trenger travle barnefamilier i sitt «prosjekt» med å holde familien sammen? Hvordan åpner vi for fremmede som er kommet til bygda og ønsker å være del av vårt lokalsamfunn? Kan kirkens bidrag gjennom pilegrimsarbeid fornye engasjementet for grunnleggende behov, verdighet og rettigheter, både her og langt borte? Hva betyr det at naturen har rettigheter? Kan vi la oss inspirere sammen med konfirmantene til mer vilje og handling for klima og miljø? Vi må finne koblingen mellom mennesket og naturen igjen, og gjenvinne frimodigheten til å se tegn på Guds rike i naturen. Det er i dag ikke faste måter å være pilegrim på. Alle må fylle vandringen med sin egen motivasjon og sitt eget innhold. For noen gjelder det å finne tak i livets kilder og mening. For andre handler det om å søke noe som er viktig, uten at det er religion som ligger bak. Det som var felles kunnskap om grunnlaget for kristen tro, kan ikke lenger tas for gitt blant de som vokser opp i Norge nå. Likevel handler det for alle om å finne ro, verdien i det enkle, å oppleve natur og landskap tett på – eller bare være på vei, alene eller sammen med andre. To ganger har vi i Asker kirke denne forsommeren mottatt grupper av pilegrimer med klokkeklang og åpen kirkedør i Asker kirke. Det er Asker turlag som har merket pilegrimsleden gjennom Asker fra Vesledammen til Vardåsen og fra Vardåsen til Asker museum. Asker kommune ser leden som del av et viktig friluftsliv og folkehelsearbeid og en

«Vi må finne koblingen mellom mennesket og naturen igjen, og gjenvinne frimodigheten til å se tegn på Guds rike i naturen»

mulighet til å profilere Asker i en bredere sammenheng. Det er mange erfaringer fra andre steder om hvordan kirken, skoler og historielag, turistforeninger og ulike frivillige organisasjoner samarbeider med kommunen om å ta pilegrimsleden aktivt i bruk. En ressursgruppe i Asker menighet vil arbeide videre med dette og være i kontakt med andre menigheter i prostiet. Her står vi bare ved begynnelsen.

Pilegrimsleden går fra Tønsberg og Drammen og slutter seg til gamle spor mot Nidaros ved Tanum kirke.

Frøydis Børresen stempler et pilegrimspass med Asker kirkes nye flotte pilegrimstempel, som er laget med bilde av Asker kirkes gamle døpefont.